

успішно презентує високопрофесійне українське народнопісенне та хорове мистецтво, сприяє створенню позитивного міжнародного іміджу України.

Список використаних джерел:

1. Šmihulová A. Umenie otvára srdcia: [гастролі укр. нар. хору КНУКіМ у Словаччині] // Prešovský večerník. – 2011. – 8 septembra. – S. 7.
2. Об'єднані любов'ю до української пісні. біобібліографічний покажч.: присвячується 40-річчю кафедри народного хорового співу КНУКіМ / Київ нац. ун-т культури і мистецтв, наук. б-ка; уклад.: О. О. Скаченко, В. В. Ткаченко; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв, Бібліотека. – К., 2013. – 220 с.: іл. – (Серія «Знаменні дати КНУКіМ»; вип. 2).
3. Співає Український народний хор Київського національного університету культури і мистецтв; навч. посібник для вищ. навч. зал. I-IV рівнів акред.; Вип. 1 / обр., аранж. та інстр. С. Є. Павлюченка, переклад. супроводу В. М. Самофалова. – Вінниця: Нова Книга, 2011, – 232 с.: нот.

Турчиняк Я.І.

аспірант,

Львівська національна академія мистецтв

ТВОРЧИСТЬ МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО І ЙОГО ЕСТЕТИЧНІ ЗАСАДИ

У сучасному культурно-мистецькому просторі особливого значення набуває внесок мистецької діаспори у спадщину української культури. Особливе місце у мистецтві графіки Львова кінця ХІХ-ХХ ст. займають митці української діаспори.

При цьому слід враховувати специфічні умови формування і становлення мистецького культурного пласту за межами власної держави. Еволюція творчого шляху митців змінює свій вектор від візантизму у напрямку модерних рис. Важливою постаттю для мистецького життя української діаспори став митець Мирон Левицький. «Одночасно ми не забуваємо, що Мирон Левицький є митцем канадським. Канадська культура складена з двох основних первнів – англійського та французького, а в мистецтві Левицького є теж багато елементів галльської легкості та буйної фантазії, які засвоїв собі в Парижі... це дає тип сучасного митця, який гармонійно поєднав впливи різних культур». Згадка з монографії Дарії Даревич [1]. Мирон Левицький – один з найзнаковіших українських художників, а його творчий доробок має вагоме значення для української культури. Діапазон мистецької практики відзначається широкою творчою уявою, різногранністю і продуктивністю [3, с. 124].

У процесі дослідження були розглянуті праці: Галини Горюн-Левицької, монографія Дарії Даревич присвячена творчості М. Левицького, автор-упорядник Галина Стельмашук «Українські митці у світі», каталог-виставка мистецької школи О. Новаківського. «Багато молодих львівських художників училися в Олексі Новаківського, який за підтримки митрополита Андрея Шептицького започаткував у Львові приватну мистецьку школу» [2, с. 16].

Серед перших праць присвячених творчості Мирона Левицького слід відзначити матеріали зібрані Оксаною Жепинською, каталог-виставка мистецької школи О. Новаківського.

Мирон Левицький є безпрецедентно обдарованим у різних сферах мистецької діяльності: графіці, книжковій ілюстрації, живописі, церковній монументалістиці, кожному з яких збагатив рисами виробленого ним самим стилем. Творчість художника висвітлює питання популяризації мистецтва української діаспори ХХ ст. «У станковій графіці Львова середини 60-х років спостерігається посилення зв'язку між образною мовою творів та композиційно-пластичним їх вирішенням. Художники переакцентовують свою увагу на ідейно-змістові моменти більше індивідуалізують образно-поетичну мову поглиблюючи сили добра і зла в реально-зримій та алегоричній формах» [4, с. 48]. Діапазон мистецької практики охоплює історичну та соціокультурну тематику робіт.

Мирон Левицький – український графік, монументаліст, ілюстратор, журналіст і письменник. Митець був одним з не багатьох непересічних особистостей сучасності, котрий здійснив вагомий внесок в інтелектуальний пласт суспільно-культурного життя. Художник майстерно лавірував між реалізмом та експресіонізмом, кубізмом і абстракціонізмом. М. Левицький майстерно інтерпретує та трансформує класичні традиції української культури засобами модерного мистецтва.

Аналіз мистецьких практик дає можливість у повній мірі оцінити та презентувати мистецьку спадщину Мирона Левицького. Митець виконав різножанрові праці. Створював твори з яскраво-вираженими рисами національної автентичності засобами модерного нового трактування. Праці художника пройняті через синтез культур різних національностей з ознаками сучасного етнічного трактування української культури.

Список використаних джерел:

1. Дарія Даревич. Монографія «50-ліття Української Спілки Образотворчих Мистців в Канаді». Торонто, 1985. – 132 с.
2. Понад кордонами. Модерна українська книжкова графіка 1914-1945 / Видання підготувала Мирослава Мудрак. – Київ. Критика, 2008. – 176 с.
3. Українські митці у світі. Матеріали до історії українського мистецтва ХХ ст. / авт.-упоряд. Г. Г. Стельмашук. – Л.: Апріорі: Львів. нац. акад. мистец., 2013. – 520 с.
4. Яців Р. М. Львівська графіка 1945-1990: традиції і новаторство Яців Р. М. – К.: Наукова думка, 1992. – 120 с.